

— *Brjef landshöfðingja til hjeradslæknisins í 9. læknishjeradi um laun setts* **142**
 hjeradslæknis. — Í tilefni af fyrirspurn herra hjeradslæknisins í þóknanlegu ^{23. sept.}
 brjefi frá 18. júlí þ. á. um það, hvort yður hafi ekki borið, sem rjettilegum hjeradslækni
 í 9. læknishjeradi, er þjer 15. apríl þ. á. fenguð allramildustu veitingu fyrir, öll
 laun þau, sem þessu embætti fylgja, fyrir maímánuð s. á., þar sem þjer þó ekki komuð
 í hjeradið fyr en í lok nefnds mánaðar, vil jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður, að
 hverjum embættismanni bera að vísu laun frá 1. degi þess mánaðar, sem næst byrjar,
 eptir að hann hefir verið skipaður í embættið, en að sú skuldbinding liggur honum
 jafnframt á herðum, að hann frá sama tíma takist á hendur að gegna embættinu. Geti
 hann ekki gjört það, eins og átti sjer stað með yður, herra hjeradslæknir, sem komuð
 fyrst út hingað með póstgufuskipinu Díönu síðustu dagana af maímánuði þ. á., ber honum
 að greiða allan þann kostnað, sem leiðir af því, að gegna embætti hans, meðan hann
 er fjærverandi. Eins og yður er kunnugt, var hjeradslæknirinn í 8. læknishjeradi sett-
 ur til þess upp á eigin ábyrgð að gegna 9. læknishjeradsembættinu, meðan það var ó-
 veitt, í móti því, samkvæmt hinum almennu launalögum frá 15. október 1875 4. grein,
 að njóta hálfra þeirra launa, sem fylgdu þessu embætti, meðan hann væri þar settur, þ.
 e. þangað til að þjer höfðuð sjálfir tekið að yður þjónustu embættisins. Hin hálfu
 laun fyrir maímánuð eru þannig rjettilega útborguð hinum setta hjeradslækni, og þjer
 eigið ekki heimting á launum fyr en frá þeim degi, sem þjer í raun og veru fóruð að
 gegna hjeradslæknisembættinu, nema þjer hefðuð öðru vísi um samið við hinn setta lækni.

Þar eð þjer hafið ekki í brjefi yðar tilnefnt, hvaða dag þjer hafið sjálfir farið
 að gegna hinu áminnzta embætti, er hjer engin ástæða til að gjöra neina ákvörðun
 um skiptinguna á hinum umræddu hálfu launum fyrir maímánuð, en ef enginn annar
 samningur hefir verið gjörður milli yðar og hins setta hjeradslæknis, getur ekkert verið
 því til fyrirstöðu, að skipta laununum tiltölulega milli ykkar, eptir því sem hvor ykkar
 hefir gegnt embættinu, og í því tilliti er ekkert undir því komið, hvort hinn setti lækn-
 ir hefir verið sóttur nokkurn tíma eða aldrei af hjeradsbúum á hinu áminnzta tímabili,
 þar nefnd borgun, samkvæmt launalögunum, hefir verið honum veitt fyrir það að gegna
 öllum þeim störfum, sem sameinuð eru hjeradslæknisembætti þessu, án tillits til þess,
 hvort þau hafi komið fyrir optar eða sjaldnar á einhverjum kafla þess tímabils, sem
 hann var settur.

— *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um* **143**
 sveitarstyrk. — Með úrskurði 9. nóvember 1877, er hreppsnefndin í Mosfells- ^{25. sept.}
 hreppi hefir áfrýjað hingað, mæltuð þjer, herra amtmaður, svo fyrir, að tjeðum hreppi
 bæri að endurgjalda Hraungerðishreppi útfararkostnað Þórunnar nokkurrar Þórðardóttur,
 sem dó í Hraungerðishreppi vorið 1874 og meðlag með henni 2 síðustu ár, er hún
 lifði. Úrskurður þessi er byggður á því, að Þórunn þessi hafi dvalið 13 ár í Mosfells-
 sveit, eða frá 1851 til 1864, og að það ekki geti komið til greina, að krafa hafi
 árið 1860 komið fram af hendi Mosfellsahrepps gagnvart fœðingarhreppi Þórunnar, Dyr-
 hólahreppi, um endurgjald á sveitarstyrk með Þórunni árin 1859 og 1860, þar sem það
 sjáist af skjölum málsins, að styrkur þessi hafi hvorki verið greiddur af Dyrhólahreppi
 nje til bráðabirgða lagður hlutaðeigandi af Mosfellsahreppi.

Með því að ýms atriði í þessu máli virtust benda á, að Hraungerðishreppur
 hefði viðhaft í þessu máli hina sömu aðferð og Mosfellsuveit, mæltist jeg til þess, að

Hinn 6. nóvember 1879.